

[Mimi Jakobsen]

under bestemte økonomiske betingelser, nu pludselig kan få ekstraudgifter, og mener ministeren, at det er ønskeligt at skabe øget ulighed for eleverne, som herved bliver stærkt afhængige af, om deres hjemstavnskommune vil udvide sit tilskud eller ej?»

(Spm. nr. 1433).

Begrundelse.

Det virker meget uheldigt og lidet gennemtænkt at ændre elevstøtteordningen på et tidspunkt, hvor eleverne allerede er tilmeldt, hvortil kommer, at det givetvis vil medføre et fald i elevtilgangen.

Hertil kommer, at man sætter kommunerne i en yderligere vanskelig situation, fordi de på den ene side har fået rammer for deres udgifter og på den anden side måske kan føle sig presset til at udfylde statens tilskudsordning ved at forhøje det kommunale tilskud. Under alle omstændigheder vil det medføre en ulighed fra kommune til kommune, medmindre alle kommuner beslutter sig til at forhøje tilskuddet, hvilket så til gengæld vil begrænse den samfundsøkonomiske effekt betydeligt.

Besvarelse (7/9 79):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg har tidligere i mine skriftlige svar af 24. august 1979 på spørgsmål nr. 1358 stillet af fru Inger Stilling Pedersen og af 29. august 1979 på spørgsmål nr. 1362 stillet af hr. Chr. Christensen redegjort for problemerne omkring fastsættelsen af den statslige elevstøtte for skoleåret 1979-80 og kan henholde mig hertil.

I anledning af det nu foreliggende spørgsmål kan jeg oplyse, at der allerede i de tidligere forårsmånedes påbegyndtes forhandlinger med de respektive skoleorganisationer for de frie skoler om fastsættelsen af elevstøtterammen for det kommende skoleår 1979-80. På det tidspunkt kunne der gives oplysninger om det forventede elevtal, og skolerne havde kendskab til, hvilken elevbetaling der skulle ydes for 1979-80.

Da det lå klart, at der manglede ca. 38 mill. kr. i bevillingen, hvis der skulle ske en ajourføring af elevstøtten fra skoleåret 1978-79 til skoleåret 1979-80, blev der foretaget undersøgelser af, hvorledes dette beløb kun-

ne tilvejebringes. De 8 mill. kr. blev skaffet, men de 30 mill. kr. måtte tilvejebringes gennem omlægninger inden for elevstøtten, der indebar, at elevstøttebekendtgørelsen skulle ændres. Sagen blev herefter forelagt for og godkendt af folketingets finansudvalg den 27. juni 1979.

Så snart man under forhandlingerne med skoleorganisationerne fik klarhed over, at der forestod omlægninger af denne størrelsesorden, orienterede organisationerne skolerne herom. Først efter folketingets finansudvalgs godkendelse kunne der udsendes ny elevstøttebekendtgørelse og cirkulære om satserne.

Den elevstøtte, som kommunerne yder, er frivillig. Den fastsættes af kommunerne selv, og der har altid været forskelle fra kommune til kommune.

Til ministeren for Grønland (3/9 79) af:

Steenholdt (Grønl.):

»Kan ministeren give nærmere forklaring på, hvordan de lokale grønlandske mestre så groft kan forbigås ved licitation, selv om de har givet billigere tilbud, og hvordan det kan gå til, at arbejdet endda henvises til det danske firma, som ikke engang har været med til licitationen?»

(Spm. nr. 1434).

Begrundelse.

I forbindelse med sygehusbyggeriet i Ilulissat har hovedentreprenøren, Phil og Søn, indbudt elinstallatør Peter Pars, Ilulissat, samt to andre firmaer til at afgive tilbud på samtlige elarbejder. Tilbuddet blev afgivet, og licitationen blev afholdt på Phil og Søns kontor i København.

Tilbuddet fra Peter Pars var det billigste, men det bliver ikke antaget, og Peter Pars blev ikke underrettet herom. Peter Pars har senere undersøgt sagen hos ELFO (elektroinstallatørers landsforening, Rosenlunds Allé 8, Vanløse) og har dér fået at vide, at entreprisen var givet til et andet firma, der ikke deltog i licitationen. I henhold til licitationslovens bestemmelser skal det billigste tilbud antages, og i foranstående tilfælde er arbejdet altså givet til et firma, som ikke engang deltog i licitationen.

Kommunalbestyrelsen i Ilulissat og heller ikke jeg kan på nogen måde acceptere den